

der havde saa ringe Tilbid til Medborgere's Moralitet — at saa Mange vidende gjøre for lave Selvangivelser, da er det kun at sætte Ligningscommissionen i Forlegenhed, at fremvinge Selvangivelse, og jeg troer derfor, at det er bedre at lade det være, som det er, nemlig saaledes, at Selvangivelse er et godt Middel til at vejlede Ligningscommissionen, men at der ikke kan lægges større Vægt paa den, end man nu gjør. — Hvad Offentliggjørelsen af alle disse Bestatningsnormer angaaer, synes mig, at det Æneste, der kan være Spørgsmaal om med Hensyn til dens Bibeholdelse, er det større eller mindre Arbejde og de større eller mindre Udgifter, der dermed ere forbundne. Nu forestiller jeg mig, at naar man seer nøie efter, vil man finde, at Antallet af de enkelte Skattebeløb, der variere fra det ene Aar til det andet, neppe udgjør Halvdelen af de i Bogen anførte; men naar dette er Tilfældet, forekommer det mig, at man kunde nøies med hvert andet eller tredie Aar at offentliggjøre dem alle og derimod aarlig kun offentliggjøre dem, der have lidt en væsentlig Forandring. Den Omstændighed, om det er Folk behageligt, at deres Skattepligt træder offentlig frem, eller om det er dem ubehageligt, om Selvangivelse kan give dem Leilighed til at skjule Indtægten, eller om den skal under enhver Omstændighed ligge for Dagen — alle disse Betragtninger troer jeg man skal sthyde tilside. Er der nogen Mand, som vil holde sine Forretninger skjulte, kan han sidde stille og lade sig beskaffe; føler han, at hans Skatteydelse er noget for stor, kan han trøste sig med, at han for denne Priis, som dog altid vil være temmelig ringe, har den Tilfredsstillelse at sidde ukjendt; man betaler gjerne noget for dette Skjul. For den, som har en meget ringe Indtægt, kunde man snarere sige, at det er et sørgeligt Skjul, at hans daarlige Stilling ikke bliver bedre aabenbaret ved Skatteansættelsen, saa at man kan see, at man ingen Credit skal give ham; men det er Noget, som man maa overse, Noget, som der slet ikke kan værges imod.

Alle de Spørgsmaal, som her foreligge, have i sin Tid været gennemdrøftede og gennemtyggede i Udvalget saa uendeligt og dreiede og vendte saa meget, at jeg neppe troer, at man saa snart, som nu, bør søge Leilighed til at forandre noget Væsentligt i dem, og vi bør derfor ogsaa blive staaende ved disse, som jeg troer et æret Medlem med fuld Ret kaldte temmelig uvæsentlige Forandringer, som det knap var værd at komme frem med saasnart. Der er intet Spørgsmaal om, at hvad der i den Henseende maa være ledende for os er Bygvirighedens egne Duster, og naar denne uden at skabe det hele Apparat for Yderne mener at kunne gjøre Opdrævningsvæsenet og Skattefordelingen simplere og bequemere, er det urimeligt ikke at komme den imøde i den Henseende. Men naar der ikke er Grund dertil, naar der ikke vindes noget Væsentligt derved, troer jeg, at det er bedre at lade Skatten endnu bestandig fortsættes i sin Uvændelse efter den nu gjældende Lov, som den er, indtil man har en 4, 5, 6 Aar liggende bagved sig.

C. B. Nimestad: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til de Forrebrag, vi have hørt. Der er kastet saadanne almindelige Sætninger ind her, saa at man endelig tilsidt er kommet i Strid om Folks Moralitet og Immoralitet. Jeg skal yde det Bidrag til Oplysning herom, som det staaer i min Magt at give, og vil da udtale som min Overbeviisning, at det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Varberg); naar han troer, at disse saa meget lavt ansatte Folk i Reglen eller blot i et noget større Antal have mere Indtægt, end de ere ansatte til. Der er af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) blevet anført endel i den Retning; jeg skal gjøre opmærksom paa Noget, som ligger ganske nær forhaanden; og som den, der i længere Tid har været i nærmere Berøring med denne Klasse Medborgere, maa vide med Bestemt-